

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Bohuslavou Drahošovou v právní věci žalobce **P. T.**, t.č. Věznice Horní Slavkov, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 10.3.2011, o invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce žalobou ze dne 21.3.2011, doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 8.4.2011, se domáhal invalidního důchodu. Poukazoval na svůj nepříznivý zdravotní stav a na to, že nemá oblečení a chce z něčeho žít. V průběhu ústního jednání dne 1.11.2011 navrhoval zrušení shora označených rozhodnutí, vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Domníval se, že je částečně invalidní od roku 2005.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 6.4.2011 uvedla, že žalobce uplatnil dne 6.10.2009 prostřednictvím Okresní správy sociálního zabezpečení v Sokolově

žádost o plný invalidní důchod. Ve věci byl vypracován posudek lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení v Sokolově dne 16.12.2009, podle něhož žalobce není plně invalidní dle § 39 odst.1 ZDP, ale je částečně invalidní dle § 44 odst.1 cit. zákona. Datum vzniku částečné invalidity byl stanoven na 22.9.2005. Na základě tohoto posudku pak bylo vydáno rozhodnutí I. ze dne 29.10.2010, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o plný invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 ZDP. Žalobce nesplnil druhou podmínku pro přiznání částečného invalidního důchodu, tj. potřebnou dobu pojištění, když z údajů nacházejících se v dávkovém spise vyplývá, že v rozhodném období deseti let před vznikem částečné invalidity, tj. v době od 22.9.1995 do 21.9.2005, získal pouze 310 dnů pojištění. V posunutém rozhodném období, tj. v době od 1.9.1999 do 31.8.2009 získal pouze 230 dnů pojištění. V rozhodném období pro přiznání částečného invalidního důchodu žalobce nezískal potřebnou dobu pojištění, a tak mu nárok na částečný invalidní důchod nevznikl. Žalovanou bylo proto vydáno rozhodnutí II, kterým byl žalobci zamítnut částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 43 ZDP.

Dále žalovaná uvedla, že proti výše uvedeným rozhodnutím podal žalobce námitky. V rámci námitkového řízení žalovaná přezkoumala napadená rozhodnutí v plném rozsahu, a současně nově posoudila zdravotní stav žalobce. Posudek lékaře OSSZ byl potvrzen a žalovaná proto vydala rozhodnutí dne 10.3.2011, kterým námitky žalobce zamítla. Žalovaná setrvala na svém rozhodnutí.

II.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 10.3.2011 č.j.X, posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě ze dne 4.1.2012, jakož i obsahem posudkového spisu a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího, zprávami z Věznice Horní Slavkov, Věznice Vínařice a Úřadu práce, pobočka Ústí nad Labem. Při řízení o žalobě žalobce přitom krajský soud vycházel z ustanovení § 65 a násl. soudního řádu správního, jakož i ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu (ust. § 75 soudního řádu správního).

III.

Provedeným dokazování soud zjistil, že:

1) Žalobce žádostí ze dne 6.10.2009 sepsanou Okresní správou sociálního zabezpečení (dále jen OSSZ) Sokolov požádal o přiznání plného invalidního důchodu.

2) Dne 16.12.2009 posudkový lékař OSSZ Sokolov uvedl v záznamu o jednání-posouzení zdravotního stavu, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav daný zejména smíšenou poruchou osobnosti se závislostí na psychoaktivních látkách, velkou schopností manipulativního jednání. Dle kap. V, pol. 5, písm. b) příl.č.2 vyhl.č. 284/1995 Sb. míru poklesu určil 30% a vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu provedl navýšení o 5%, na celkových 35%. Datum vzniku invalidity určil dnem 22.9.2005.

3) Rozhodnutím ze dne 29.10.2010 č. I - 581 216 0145 Česká správa sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) rozhodla tak, že žádost žalobce o invalidní důchod zamítla pro nesplnění podmínek ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb. mimo jiné s odůvodněním, že podle posudku OSSZ Sokolov ze dne 16.12.2009 žalobce není plně invalidní, ale jen částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 35%. V odůvodnění je dále uvedeno, že o nároku na částečný invalidní důchod je vydáno rozhodnutí č. II.

4) Rozhodnutím ze dne 29.10.2010 č. II - 581 216 0145 ČSSZ rozhodla tak, že zamítla žádost žalobce o částečný invalidní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 43 zákona č. 155/1995 Sb. mimo jiné s odůvodněním, že žalobce podle posudku OSSZ Sokolov ze dne 16.12.2009 se sice stal částečně invalidní podle ustanovení § 44 odst.1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění od 22.9.2005, ale v rozhodném období před vznikem invalidity, tj. v době od 22.9.1995 do 21.9.2005 získal pouze 310 dní pojištění a ani v posunutém rozhodném období, tj. v době od 1.9.1999 do 31.8.2009 nezískal 5 let v 10 letech, pouze 230 dní, nárok na částečný invalidní důchod mu nadále nevzniká.

5) Žalobce dne 9.11.2010 sepsal „Stížnost“ proti rozhodnutí pod číslem 581 216 0145, kterou lze považovat za námitky vůči shora označeným rozhodnutím. Poukazoval na svůj zdravotní stav. Žádal, aby jeho zdravotní stav posoudil nestranný a fundovaný odborník.

6) ČSSZ-Lékařská posudková služba, pracoviště pro námitkové řízení, vypracovala dne 26.1.2011 posudek o invaliditě žalobce, dle jehož závěru se jedná u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 z.č. 155/1995 Sb. Žalobce je invalidní dle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. Jde o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst.2 písm. a) cit. zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35%. Lékař ONA LPS dospěl po prostudování podkladové dokumentace k závěru, že jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje duševní a fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti. Za rozhodující příčinu považoval smíšenou poruchu osobnosti, která je emočně nestabilní, histrionská, simplexní, se sebepoškozováním v anamnéze, abusus tramadolu a benzodiazepínu. V SPP nebylo nic psychotického. Paměť orientačně v normě, inferiorní intelekt, ale sociálně dobrá zdatnost. Dané postižení nelze hodnotit III. stupněm invalidity, neboť posuzovaný nemá psychotické příznaky, není doloženo těžké poškození myšlení, deteriorace kognitivních schopností, nejsou doloženy komplikace ve smyslu těžké nekompenzované nebo léčebně refrakterní epilepsie. K objektivizaci musí posuzovaný podstoupit neurologické vyšetření, psychologické vyšetření. Do 31.12.2009 dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav odpovídá postižení uvedenému v kapitole V, položka 5., písm. b) přílohy č.2 vyhl.č. 284/1995 Sb., tj. 30%. Vzhledem k dalšímu postižení bylo provedeno navýšení o 5% na celkových 35%. Od 1.1.2010 rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole V, pol.7.b) přílohy k vyhl.č. 359/2009, pro které byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena

35%. Míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky se nemění.

7) ČSSZ rozhodnutím ze dne 10.3.2011 zamítla námitky žalobce, které směřovaly proti rozhodnutí ČSSZ č. I) a II) ze dne 29.10.2010 a rozhodnutí žalované ze dne 7.6.2010 potvrdila. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v plném rozsahu a posoudila invaliditu žalobce. Při novém posouzení zdravotního stavu žalobce a vypracování lékařského posudku pro účely řízení o námitkách bylo vycházeno především ze zdravotní dokumentace ošetřující lékařky a propouštěcí zprávy z vazební věznice Brno a GE z 8.4.2009. Do 31.12.2009 dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav účastníka řízení odpovídal postižení uvedenému v kapitole V., položka 5, písm. b) příl.č.2 k vyhl. ač. 284/1995 Sb, pro kterou byla stanovena míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti v rozmezí 20-30%. Lékař ČSSZ stanovil míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce 30% a zároveň tuto hodnotu zvýšil o 5% na celkových 35%. Od 1.1.2010 k datu vydání napadeného rozhodnutí míra poklesu pracovní schopnosti žalobce byla hodnocena dle přílohy k č. 359/2009, kap. V, položka 7, písm. b) 35%. Žalobce je schopen lehké práce, bez stresového zatížení.

Dále žalovaná citovala ustanovení § 38 a § 43 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění účinném do 31.12.2009 a uvedla, že získaná doba pojištění účastníka řízení činila v předchozích 10 letech, tj. v období od 22.9.1995 do 21.9.2005 pouze 310 dní pojištění namísto potřebných 5 let a v posunutém rozhodném období, tj. od 1.9.1999 do 31.8.2009 pouze 230 dní pojištění namísto potřebných 5 let, nejsou splněny podmínky pro přiznání částečného invalidního důchodu podle ustanovení § 43 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění účinném do 31.12.2009. ČSSZ shledala proto námitky žalobce jako nedůvodné.

8) Posudková komise MPSV ČR v Ostravě dne vypracovala dne 27.4.2011 posudek, z něhož vyplývá, že ke dni 10.3.2011 žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. K 31.12.2009 nebyl invalidní podle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. v pl. znění, nebyl ani částečně invalidní dle § 44 odst.1 nebo 2 zákona č. 155/1995 Sb. v pl. znění. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%. K 31.12.2009 nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33%, nešlo o schopnost soustavné výdělečné činnosti pro zdravotní postižení za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav mu značně neztěžoval obecné životní podmínky.

Při vypracování posudku PK MPSV ČR vycházela z kompletní zdravotnické dokumentace praktického lékaře z věznice Horní Slavkov a doložených odborných lékařských nálezů. V diagnostickém souhrnu uvedla:

- smíšená porucha osobnosti s občasnými afektivními dekompenzacemi,
- chronická virová hepatidita typu C zjištěná v r. 2004,
- stav po operaci hemoroidů v r. 2006,
- v červenci 2009 prokázána inkompetence kardie se známkami lehké ezofagitidy,

- vleklý bolestivý syndrom krční páteře, ojediněle bolest bederní páteře,
- plochoonožní oboustranně,
- hypermetropie střední vpravo, s astigmatismem vlevo, presbyopie, tupozrakost-výraznější vlevo,
- lues II. stadia, latentní asymptomatická, seropozitivita od r. 1984.

Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ke dni 6.10.2009 určila posudková komise lehkou smíšenou poruchu osobnosti s občasnými afektivními dekompenzacemi, s manipulativním chováním. Stav odpovídal příloze č. 2 k vyhl.č. 284/1995 Sb. ve znění do 31.12.2009, kapitole V, položce 5, písm. a), kdy z rozmezí 5-10% stanovila horní hranici 10% i s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením. Posudková komise uvedla, že není důvod ke zvýšení této horní hranice, neboť s objektivizovaným zdravotním postižením je žalobce schopen pracovat jako pomocný dělník, je schopen rekvalifikace zaučením. Jeho ostatní zdravotní postižení jeho pracovní potenciál dále významně nesnižují.

Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání rozhodnutí ČSSZ 10.3.2011 byla lehká smíšená porucha osobnosti s občasnými afektivními dekompenzacemi a manipulativním chováním, stav odpovídal příloze k vyhl.č. 359/2009 Sb., kapitole V, položka 7, písm. a), přičemž z rozmezí 5-10% posudková komise stanovila horní hranici 10% i s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením.

Posudková komise došla k závěru, že uznání částečné invalidity v r. 2005 je nutno považovat za posudkový omyl. U žalobce se nejednalo a nejedná o tak závažné duševní postižení, které by významně snižovalo jeho pracovní potenciál. Nejednalo se a nejedná o středně těžkou poruchu osobnosti. Duševní postižení samo o sobě neodpovídá částečné invaliditě, neboť i když se jedná o dissociální nezdrženlivou osobnost emočně nestabilní a simplexní, po stránce sociální je dobře zdatný. Jedná se o lehkou poruchu osobnosti s občasnými afektivními a situačními dekompenzacemi. Z dokumentace vždy vyplývalo jednání účelové a manipulativní. Jeden záznam intoxikace medikamenty bylo hodnoceno jako jednání parasuicidální. Nikdy nebyla zachycena iritační a psychotická symptomatologie, nikdy nebyla prokázána auto- nebo heteroagrese, při vyšetření byl vždy klidný. Z dokumentace nelze prokázat takové zdravotní postižení, které by svojí závažností vedlo k nutnosti navýšení původně uvedené horní hranice 30%. Postižení páteře bylo a je lehké, bez omezení pohyblivosti, bez známek útlaku nervových struktur, jedná se spíše o subjektivní stesky. Občasné bolesti krční a bederní páteře nemohou vést ke zvýšení procentního hodnocení. Dle názoru posudkové komise lékař OSSZ nesprávně zařadil poruchu osobnosti mezi postižení středně těžká, když se jedná o poruchu lehkou, odpovídající písmenu a) odpovídající položky (poruchy osobnosti), a to jak v roce 2005, tak v roce 2009 i k datu vydání napadeného rozhodnutí.

Při objektivně prokázaném zdravotním stavu nebylo prokázáno podstatné narušení pracovního a společenského fungování z důvodu poruchy osobnosti ve více než dvou z následujících oblastí – v poznávání, emotivitě, afektivitě, ovládání, kontrole impulsů, ve způsobu chování, zvládání interpersonálních situací a v oblastí vztahů.

Posudková komise uvedla, že sama skutečnost, že je žalobce opakovaně ve výkonu trestu, neznamená, že by nebyl schopen pracovat. To prokázal také tím, že byl v minulých letech pracovně zařazen, byl zaměstnán. Jeho jednání je prokazatelně cílené a manipulativní (doloženo výpisem ze zdravotnické dokumentace).

9) Žalobce se nachází od 7.11.2008 ve výkonu trestu ve věznici Horní Slavkov. V roce 2008 nebyl pracovně zařazen. V roce 2009 pracoval od 20.8.2009 do 31.8.2009 -12 dnů, v roce 2010 pracoval od 29.6.2010 do 16.7.2010-18 dnů, v roce 2011 ke dni 10.11.2011 nebyl pracovně zařazen.

10) Žalobce byl ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Vinařice od 2.5.1980 do 2.5.1983 a od 30.7.1984 do 30.1.1986. V roce 1980 pracoval 110 dnů, v roce 1981-365 dnů, v roce 1982-365 dnů, v roce 1983-122 dnů, v roce 1984-111 dnů, v roce 1985-3654 dnů a v roce 1986-30 dnů.

11) Žalobce za dobu od 4.2.1977 do 31.8.2009 získal celkem 2336 dnů pojištění, tj. 6 roků a 146 dnů.

12) Žalobce není a nebyl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání na Úřadu práce ČR, kontaktní pracoviště Chomutov.

IV.

Přezkoumává-li se zákonnost rozhodnutí o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku.

V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi /§ 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb./. Proto v tomto řízení byl vypracován posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě dne 4.1.2012. Tento důkaz považuje soud za stěžejní. Krajský soud nezpochybnil závěry odborného posudku pro jeho přesvědčivost a úplnost. Zdravotní stav žalobce byl hodnocen posudkovou komisí PK MPSV ČR v Ostravě, která jednala v řádném složení, za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie. Posudková komise posoudila zdravotní stav žalobce komplexně, na základě zdravotní dokumentace žalobce, vypořádala se se všemi lékařskými nálezy a námitkami žalobce.

V.

Podmínky nároku na plný invalidní důchod byly k 31.12.2009 upraveny v zákoně č. 155/1995 Sb. v ustanovení § 38-40.

Dle § 38 cit. zákona pojištěnec má nárok na plný invalidní důchod, jestliže se stal

- a) plně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku plné invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b) plně invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. ve znění do 31.12.2009 pojištěnec je plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

- a) poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo
- b) je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 40 odst.1, písm. f) cit. zákona potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků.

Podle odst.2 téhož ustanovení potřebná doba pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem plné invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem plné invalidity. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku plné invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.

Podmínky nároku na částečný invalidní důchod do 31.12.2009 byly upraveny v ustanovení § 43 a § 44 zák.č. 155/1995 Sb. Dle § 43 pojištěnec má nárok na částečný invalidní důchod, jestliže se stal částečně invalidním

- a) a získal potřebnou dobu pojištění, nebo
- b) následkem pracovního úrazu.

Podle § 44 odst.1 téhož zákona pojištěnec je částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %. Ustanovení § 39 odst. 2 platí zde obdobně. Způsob posouzení a procentní míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti stanoví prováděcí předpis.

Podle odst.2 cit. ustanovení pojištěnec je částečně invalidní též tehdy, jestliže mu dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav značně ztěžuje obecné životní podmínky. Okruh zdravotních postižení značně ztěžujících obecné životní podmínky stanoví prováděcí předpis.

Podle odst.3, věta první téhož ustanovení potřebná doba pojištění pro nárok na částečný invalidní důchod se posuzuje podle § 40.

Podmínky nároku na invalidní důchod od 1.1.2010 jsou rovněž stanoveny v § 38 z.č. 155/1995. Pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se

- a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst.1 z.č. 155/1995 Sb. v pl. znění pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle § 40 odst.1 písm. f) potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku nad 28 let pět roků.

Podle odst.2 téhož ustanovení potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.

VI.

Od 1. 1. 2010 došlo ke změnám právní úpravy posuzování zdravotního stavu v sociální oblasti. Konkrétně šlo zejména o změny v právní úpravě posudkových kritérií, podle nichž je hodnocen zdravotní stav a některé jeho důsledky (invalidita) v systému důchodového pojištění a o některé další související změny.

K zásadní změně došlo opuštěním dosavadního dělení na plnou invaliditu a částečnou invaliditu, a jeho nahrazení invaliditou ve třech stupních. Instituty plného invalidního důchodu a částečného invalidního důchodu byly nahrazeny invalidním důchodem, jehož výše je odlišná podle stupně uznané invalidity.

Základními podmínkami nároku na částečný a plný invalidní důchod, do 31.12.2009, jsou plná či částečná invalidita zjišťována lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení, popř. posudkovou komisí MPSV ČR a potřebná doba pojištění, která v případě žalobce činí 5 roků a zjišťuje se z posledních deseti roků před vznikem invalidity. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na plný invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku plné invalidity.

Bylo prokázáno, že do 31.12.2009 žalobce nesplnil žádnou z podmínek stanovených zákonem pro přiznání částečné či plné invalidity. Lékař OSSZ i lékař LPS ČSSZ pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce určili po navýšení o 5%, celkem na 35%, přičemž žalobce nesplňoval druhou podmínku při přiznání částečného či plného invalidního důchodu, tj. určenou dobu pojištění, když získaná

dobu pojištění žalobce činila v předchozích 10 letech, tj. v období od 22.9.1995 do 21.9.2005 pouze 310 dní pojištění namísto potřebných 5 let a v posunutém rozhodném období, tj. od 1.9.1999 do 31.8.2009 pouze 230 dní pojištění namísto potřebných 5 let.

Vzhledem k námitkám žalobce soud v soudním řízení správním přistoupil k provedení důkazu posudkem posudkové komise MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě. Tato posudková komise ve svém posudku ze dne 4.1.2012 přesvědčivě odůvodnila, že hodnocení lékaře OSSZ i lékaře LPK je vadné, jedná se o posudkový omyl, když ke dni 31.12.2009 se u žalobce nejednalo o takové zdravotní postižení, které by svojí závažností vedlo k nutnosti navýšení původně uvedené horní hranice 30%. U žalobce se jednalo o lehkou poruchu osobnosti s občasnými afektivními a situačními dekompenzacemi. Vždy se jednalo o jednání účelové a manipulativní. Postižení páteře bylo a je lehké, bez omezení pohyblivosti, bez známek útlaku nervových struktur.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ke dni 31.12.2009 je nižší než 33% potřebných pro přiznání nároku na částečný invalidní důchod, tím spíše 66% potřebných pro nárok na plný invalidní důchod. U žalobce se nejedná ani o zdravotní postižení podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb., tj. o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky, což by v souladu s § 44 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. alternativně mohlo předpokládat žalobcovu částečnou invaliditu ani o zdravotní postižení dle přílohy č. 3 vyhl.č. 284/1995 Sb.

Protože žalobce ke dni 31.12.2009 nesplnil žádnou z podmínek, tj. nepříznivý zdravotní stav s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o více jak 33 %, nešlo o schopnost soustavné výdělečné činnosti pro zdravotní postižení za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav mu značně neztěžoval obecné životní podmínky a nesplnil ani druhou podmínku, která musí být splněna společně s první podmínkou pro přiznání částečného či plného invalidního důchodu, tj. potřebnou dobu pojištění, nárok na částečný či plný invalidní důchod mu nevznikl.

Pokud se jedná o získanou dobu pojištění, pak soud se touto otázkou podrobněji nezabýval, neboť za situace, kdy z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s poklesem schopnosti soustavné výdělečné činnosti o méně než 33 %, kdy nešlo o schopnost soustavné výdělečné činnosti pro zdravotní postižení za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobci značně neztěžoval obecné životní podmínky, nejednalo se o invaliditu v důsledku pracovního úrazu, a žalobce tedy nesplňoval první podmínku pro přiznání invalidního důchodu, šetření ohledně doby pojištění, tedy splnění druhé podmínky, nemá vliv na správnost rozhodnutí žalované.

K datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. ke dni 10.3.2011 žalobce rovněž nesplňoval podmínky pro přiznání invalidního důchodu, když byl sice zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla lehká smíšená porucha osobnosti s občasnými afektivními dekompenzacemi a manipulativních

chováním, avšak toto zdravotní postižení způsobovalo dle vyhl.č. 359/2009 Sb., kapitola V, položka 7, písm. a) pouze 10% pokles pracovní schopnosti žalobce.

Pro uznání invalidity ke dni 10.3.2011 by muselo dojít k poklesu pracovní schopnosti žalobce z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Protože ke dni 26.11.2010 pracovní schopnost žalobce poklesla toliko o 10 %, nejedná se o invaliditu. Žalobce nebyl invalidním ani následkem pracovního úrazu. Jestliže žalobce nebyl plně invalidní, pak nesplňoval podmínky nároku na invalidní důchod.

Krajský soud po provedeném řízení a hodnocení důkazů (§ 77 s.ř.s.) žalobu zamítl, neboť není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.), když žalobce nesplňoval ke dni 10.3.2011 žádnou ze dvou základních podmínek nároku na invalidní důchod.

Pro úplnost soud uvádí, že k posouzení podřaditelnosti zdravotního stavu žalobce pod korespondující ustanovení vyhlášky není krajský soud oprávněn, ale pouze orgány posudkové služby MPSV. Subjektivní přesvědčení žalobce o tom, že splňoval podmínky invalidity, musí být ještě podpořeno objektivními zjištěními. Důvodem pro přiznání dávky důchodového pojištění podmíněné zdravotním stavem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod, o jeho neschopnosti vykonávat jakékoli zaměstnání. Důvodem přiznání dávky důchodového pojištění nemůže být ani skutečnost, že žalobce tvrdí, že nemá dostatek finančních prostředků ke krytí svých potřeb.

Dle názoru krajského soudu posudková komise řádně objasnila, že se u žalobce ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí, tj. ke dni 10.3.2011, ale i před tímto datem, nejednalo o invaliditu. Popsala rozhodující příčinou poklesu pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované a ozřejmila své stanovisko k předchozím posudkům ohledně invalidity žalobce tak, že uznání částečné invalidity v r. 2005 je nutno považovat za posudkový omyl. Posudek PK MPSV v Ostravě, který byl použit jako důkaz v soudním řízení, splňoval podmínky úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti.

Po provedeném řízení a hodnocení důkazů /§ 77 s.ř.s./ soud žalobu zamítl, neboť není důvodná /§ 78 odst. 7 s.ř.s./.

Účastníkům řízení nebyla náhrada nákladů řízení přiznána, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst.1, 2 s.ř.s.).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 31. ledna 2012

JUDr. Bohuslava Drahošová
samosoudkyně